

POGOVOR O PRIČAMA

160 godina školstva u Brezovici, rodnom mjestu pisca *Pravih riječi i Monografije škole* koju je radio 2009./2010. bilo je poticajno za obostrano upoznavanje. Josip Balaško perom, naši učenici crtežom, pod budnim okom vrijednih učitelja, slušajući i čitajući priče, stvorili su vrijedna literarna i likovna djela u kojima će zasigurno uživati mnogi.

Kako smo svi po prirodi radoznali, čeprkali smo i otkrivali mnoge pojedinosti jedni o drugima. Prvotna zaljubljenost pretvorila se u ljubav. Ona nas je vodila u čitanju i stvaranju što je odabirom radova i vidljivo.

Knjiga počinje poglavljem *Priče o riječima*, a posebno mi je zapela za uho priča *Brzoplet i razborit*. Jesmo li mi brzopleti ili razboriti, na vama je, dragi čitatelji, da prosudite. Svaka priča ima naslov dvaju oponenta. Tako to često biva u dječjem životu, ali, srećom, ne traje dugo. To nas pisac podsjeća da su djeca iskrena i da je važno ne zaboraviti na to kad odrastemo.

Priče o malim ljudima i njihovim čudima podsjećaju nas na nas same, djecu, prijatelje... U svakom kutku Lijepe naše postoje ti mali ljudi koji stvaraju priče. Potrebno se samo potruditi i zapisati događaje na dopadljiv način.

Čudesne priče poglavlje je u kojem sam najviše uživala. Dojmljiva je priča *Čudesna vatra nadbiskupa Stepinca*. Zapaljena davno na brezovičkom polju, gori i grije i danas, a grijat će, na sreću, i buduća pokoljenja.

Tko ne voli životinje taj ne voli ni ljude, vjerojatno je misao vodilja u poglavlju *Životinjska su bića izvori priča*. Podsjeća nas to da je čovjek samo dio prirode. Naravno, najsavršeniji. Zato uživajmo u društvu kljunaša Mihaela, dupina Mete kao i ostalih dvorišnih junaka.

Knjiga *Prave riječi* spretan je odabir priča za djecu u kojima jednako uživaju svi, mali i veliki. Mnoge od ovih priča čitali smo u dječjim listovima, a sad ćemo ih imati i u zajedničkoj knjizi.

Durđica Rožić Bradić, pedagoginja